

Iskolánk ismét sikeresen pályázott a Bethlen Gábor Alapkezelő 7. osztályosok számára kiírt „Határtalanul!” programjára. Az elnyert 3 741 600 forintból Szlovénia és Horvátország magyar kötődésű vidékein kalandoztunk. Első napunk Szlovéniába vezetett, a Muravidék magyar emlékeit látogattuk meg. Lendván a várat tekintettük meg, ahol Zala György emlékkiállítás is található. Neki köszönhető többek között a budapesti Hősök tere szoborcsoportja is. Rövid megállót tettünk Szent István szobránál, a Makovecz Imre által tervezett Művelődési ház és Színház előtt, valamint betértünk a Szent Katalin templomba is.

Bánután a Muravidéki Mintagazdaságban zajló növény- és állattenyésztésről kaptunk információt, és ott készült finomságokat kóstoltunk.

A nap folyamán megtekintettük még Göntérházán a 19. századi szoknyás haranglábat, Lendvavásárhelyen a Dobronoki György-házat, Bántornyán a Szűz Mária-templomot, ahol Aquila János Szent László legendáját ábrázoló freskó található, Nagytótlakon a Szent Miklós és Szűz Mária-templomot, valamint Kapornakon a Skerlák-házat, amelyben néprajzi és helytörténeti gyűjtemény található. Minden helyszínen bőséges információt kaptunk Zsuzsa nénitől, a csoportvezetőnkől.

A napot a Hodosi Ifjúsági Központban zártuk, ahol kipihentük a nap fáradalmait.

Második napunkon szintén a Muraközben kalandoztunk, de már horvát területen.

Csáktornyán a várat látogattuk meg, ahol a környék történelmével és a Zrínyiek családfájával ismerkedtünk. Következő állomásunkon az 1209-ben városi rangot kapott Varasd történelmi emlékei között szemezgettünk, látogatást tettünk többek között a varasdi Székesegyházban is.

Délután Horvátországon keresztül utazva a tengerpart felé vettük az utunkat. A hátralévő napok szállása a kraljevicai Uvala Scott Hotelben volt. A szállás elfoglalása és a vacsora után tengerparti sétával fejeztük be a napot.

A bőséges svédasztalos reggeli után indultunk harmadik napi körutunkra. Első állomásunk Bakar volt. A mólónál tettünk egy sétát, megnéztük az egykori öböl alatti teheralagutat. Majd meredek utcákon felkapaszkodtunk az egykori Frangepán várhoz. Útba ejtettük a Szent András plébániatemplomot, amely a város legnagyobb és legrégebbi temploma. A templom előtti harangtorony 1710-ben épült több földrengést is átvészelve, a mai napig eredeti formájában áll. A várkastély a város legmagasabb pontján épült a 16. században a török elleni védekezés céljával. Következő megállónk Kraljevicában volt. Ez a település szintén a Frangepán és Zrínyi családhoz kötődik. Ellátogattunk a Frangepán várba, ahol annak idején szövetekezett a Frangepán, illetve a Zrínyi család a Habsburgok ellen. A terv azonban sikertelen maradt, a felkelőket pedig lefejezték. Kraljevica utáni megállónk Krk szigetén Krk városa volt. Hosszú sétát tettünk a szintén történelmi városban, felkerestük a Szűz Mária Mennybemenetele székesegyházat, majd a Frangepán-kastélyt is. Délután Omišalj város kikötőjéből hajókörrúton vettünk részt. Visszaérve a hotelbe vacsora után tengerparti sétával, játékkal, a bátrabbak számára pedig egy kis fürdőzéssel ért véget a napunk.

A negyedik napon kissé hűvösebb, szelesebb időben Fiumét, majd Abbáziát látogattuk meg.

Rövid megállót tettünk az 1885-ben, az Osztrák-Magyar Monarchia idején épült színház előtt, majd a riekai piacon és halpiacon sétáltunk végig, ahol a legkülönbözőbb tengeri lényekkel szemeztünk. Következő állomásunk a kikötő és az azt védő hullámtörő gát volt, amelyet Mária Terézia idejében építettek Hajnal Antal tervei alapján. Mai méretét az 1908-as bővítéssel kapta. Útba ejtettük Baross Gábor, az egykori vasminiszter emléktábláját, ahol koszorút helyezett el az osztály. Szemerkélő esőben sétáltunk tovább a Szent Vítus Székesegyházhoz, amely egy körtemplom, névadója pedig egyben Fiume védőszentje is. A Korzó és az Óratorony mellett további érdekességeket hallgattunk meg a történelméből. Egy kis szabadidő után a Trsat dombra kapaszkodtunk fel, útba ejtve a ferences kolostort és a Boldogasszony-bazilikát. A domb tetején Trsat várát néztük meg, illetve meghallgattuk a környékhez fűződő mondákat. Fiume után Abbáziába mentünk. A tengerparti séta után az Angiolina parkot vettük célba. Természetesen sétánk közben Abbáziáról is sok-sok érdekességet tudtunk meg csoportvezetőnknek köszönhetően. Kellően fáradtan, de élményekkel tele értünk vissza a szállásra, hogy eltöltsük utolsó éjszakánkat a tengerparton.

Utolsó napunkat pakolással kezdtük. Indultunk hazafelé, de még várt ránk egy zágrábi túra. A horvát főváros óvárosi részén, a Kaptol dombon (magyarul káptalan domb) kezdtük utolsó utunkat. Elsőnek Horvátország legnagyobb templomát, a felújítás alatt álló Szent István-székesegyházat és a vele szemközt álló Boldogságos Szűz Mária szobrot tekintettük meg. A közelben láthatók még a török kori bástyák és falak is. Az óváros utcáin végigsétálva értünk el a XIII. században épült Kőkapuhoz, amely egykor a Felsőváros védelmét szolgálta. Itt található a Kőkapui Szent Szűz képe, amely az 1731-es tűzvészt épségben vészelte át. A kapun áthaladva szinte pár lépés után a Szent Márk térre jutottunk. Ez a tér a kormányzati negyed központja. Itt található a XIII-XIV. században épül Szent Márk templom, az Országgyűlés épülete, valamint a Báni palota, ami a horvát kormány székhelye. Ezután betértünk a Görögkatolikus

Szent Cirill és Metód katedrálisba, majd a megálltunk a Lotrščak-toronynál, ami a XIII. században épült, feladata pedig a város déli bejáratának védelme volt. Zágrábi sétánk a város főterén, a Jellasics téren ért véget, ahol megnéztük a zöldség- és virágpiacot, valamint Josip Jelačić bán, horvát kormányzó lovasszobrát. Egy kis szabadidőt követően pedig folytattunk utunkat hazafelé.

